

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2393/2024.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.V.37.145/2024/2. számú végzése, valamint az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 42. § (1) bekezdés c) pontja, 57. § (2) bekezdése, 58. §-a, és 142. § (2) bekezdés aa) pontja alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Indokolás

- [1] Az indítványozók (a továbbiakban: indítványozó1. és indítványozó2.) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt nyújtottak be, amelyben a Kúria Kfv.V37.145/2024/2.számú végzése, a Veszprémi Törvényszék 2.K.700.361/2023/14/II. számú ítélete, valamint a Veszprém Vármegyei Kormányhivatal Veszprémi Járási Hivatal (a továbbiakban: Hatóság) VE-09/NEO/0261-4/2023. számú határozata alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérték az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése, II. cikke, III. cikk (2) bekezdése, VII. cikk (1) bekezdése, X. cikk (2) bekezdése, XVI. cikk (1) bekezdése, XX. cikk (1) bekezdése, XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmére hivatkozással.
- [2] Az indítványozók továbbá az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 42. § (1) bekezdés c) pontja; 57. § (2) bekezdése; 58. §-a; valamint 142. § (2) bekezdés aa) pontja Alaptörvénnyel való összhangjának a vizsgálatát is indítványozták az Alaptörvény II. cikke sérelmére hivatkozva.
- [3] 1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege a rendelkezésre bocsátott iratok szerint a következő.
- [4] A Hatóság VE-09/NEO/9222-4/2022. iktatószámú határozatával kötelezte indítványozó1.-et, hogy kiskorú gyermeke (indítványozó2.) Hepatitis B elleni védőoltását vegye fel az iskolai egészségügyi szolgáltatónál, a végrehajtás határidejét 2022. szeptember 30. napján határozta meg [vö.: Eütv. 56-57. §-aival és a fertőző

betegségek és a járványok megelőzése érdekében szükséges járványügyi intézkedésekről szóló 18/1998. (VI. 3.) NM rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 5. § (1) bekezdés j) pontjával és (5), (7) bekezdéseivel]. Az indítványozó1. 2022. október 4-én arról értesítette a Hatóságot, hogy elmaradt az oltás felvétele, ugyanis a gyermek kivizsgálása folyamatban van az oltás alóli mentesítés érdekében. Mivel a kötelező határozat 2022. június 10-én véglegessé vált, a Hatóság arról tájékoztatta az indítványozó1.-et, hogy 2023. január 16-ig van lehetősége az elrendelt kötelező Hepatitis B elleni védőoltás alóli mentesítéshez szükséges orvosi szakvéleményt csatolni. Indítványozó2. kezelőorvosa 2023. január 25-én értesítette a Hatóságot arról, hogy indítványozó2. betegsége, illetve egészségi állapota miatt kezelés alatt áll, tehát a jelen helyzetben nincs olyan egészségügyi állapotban, hogy az oltást megkaphassa. Ezt a tájékoztatást a Hatóság az oltás halasztására vonatkozó szakvéleménynek tekintette, ugyanis az nem tartalmazta a mentesség igazolásához szükséges orvosi szakvéleményt. Ezt követően 2023. február 24-én a Hatóság jelen panasszal támadott VE-09/NEO/0261-4/2023. számú határozatával elrendelte a védőoltásra kötelező határozat végrehajtását. Indítványozó1. ezt követően kezdeményezett közigazgatási pert.

- [5] A Veszprémi Törvényszék 2.K.700.361/2023/14/II. számú ítéletével indítványozó1. keresetét – mint alaptalant – elutasította. A törvényszék ítéletének indokolásában megállapította, hogy indítványozó1. az oltásra kötelezést elrendelő határozattal szemben nem nyújtott be keresetet, vagyis ebben a perben azt kellett vizsgálnia, hogy a végrehajtás elrendelése jogszerűen történt-e (lásd a Veszprémi Törvényszék 2.K.700.361/2023/14/II. számú ítéletének [14]-[15] indokolási pontjait). Kitért arra a törvényszék, hogy eljárási szabálysértésként arra hivatkozott az indítványozó1., hogy a Hatóság nem megfelelően tisztázta a tényállást, valamint nem hallgatta meg őt. Ezen vizsgálat lefolytatására az oltásra kötelező határozat elleni jogorvoslat során lett volna lehetőség, nem pedig a végrehajtás elrendelésének törvényességi vizsgálata során (lásd: a Veszprémi Törvényszék 2.K.700.361/2023/14/II. számú ítéletének [19]-[20] indokolási pontjait). A törvényszék ezt követően megvizsgálta a végrehajtás három feltételének meglétét az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény szerint. Ezen belül, a teljesítés kérdésével összefüggésben kitért arra a törvényszék, hogy jelen esetben az Eütv. 58. § (4) bekezdése szerint nem volt folyamatban mentesítési eljárás, ehhez ítéletének indokolásában még hozzátette, hogy „a halasztás iránti kérelemnek a perbeli esetben a védőoltás megjelölt időpontját megelőzően lehet relevanciája az oltandó kiskorú gyermek aktuális egészségi állapotára tekintettel átmeneti kontraindikáció fennállása esetén, és nem a végrehajtási eljárás elrendelését megelőzően, azt megakadályozandóan” (lásd: a Veszprémi Törvényszék 2.K.700.361/2023/14/II. számú ítéletének [29] indokolási pontját). Utalva az Alkotmánybíróság 39/2007. (VI. 20.) AB határozatára a törvényszék megállapította, hogy a Hatóság a végrehajtás elrendelése során nem sértette az

Alaptörvény II. cikkét, erre vonatkozó vizsgálódási kötelezettsége ugyanis nem áll fenn. A Rendelet 15. § (2) bekezdés c) pontja alapján az oltóorvos kötelessége az adott esetben fennálló egészségügyi kockázat vizsgálata.

- [6] Mindezek alapján a törvényszék megállapította, hogy a Hatóság végrehajtást elrendelő végzése jogszerű, megfelel az irányadó jogszabályoknak.
- [7] Végül a Kúria Kfv.V.37.145/2024/2. számú végzésével indítványozó1. által benyújtott felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontja alapján.
- [8] A Kúria döntésének indokolásában kiemelte, hogy az ügy tárgyára való tekintettel végleges határozat esetén is van lehetőség a kötelező védőoltás alóli mentesítést kérni az Eütv. 58. § (3) bekezdése szerint, az ott meghatározott feltétel fennállása esetén. Ebben az esetben az indítványozó1.-nek a kötelezettsége, hogy megfelelő orvosi szakvéleményt nyújtson be annak bizonyítására, hogy a mentesítés Eütv. 58. § (3) bekezdés a) és b) pontja szerinti feltételei fennállnak. Ennek hiányában a kötelező határozat végrehajtásának elrendelése nem veti fel az indítványozó1. által állított alkotmányossági és büntetőjogi aggályokat (lásd: a Kúria Kfv.V.37.145/2024/2. számú végzésének [21]-[23] indokolási pontjait).
- [9] 2. Az indítványozók ezt követően fordultak alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz.
- [10] 2.1. Kérelmükben az összes, ügyben született döntés alaptörvény-ellenességét állították az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján. Az alaptörvény-ellenesség indokát indítványozó1. mind a saját nevében, mind pedig az ügyben érintett kiskorú (indítványozó2.) nevében állította.
- [11] 2.1.1. A szülő, vagyis indítványozó1. az Alaptörvény II. cikke, X. cikk (2) bekezdése, XXIV. cikk (1) bekezdése, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdésére hivatkozott a bírói döntésekkel összefüggésben.
- [12] Meglátása szerint a Kúria Kfv.V.37.145/2024/2. számú végzésében nem reagált a felülvizsgálati kérelmében foglaltakra, ezáltal sértette a tisztességes eljárás követelményét. Indítványozó1. szerint „az emberi élet védelme a Kúriai ítélet szerint a hatóságoknak, a bíróságoknak nem feladata, az csak a szülő feladata, ha a szülő bármely okból — anyagi, vagy egyéb meggyőződésből — nem rendelt ki szakértőt, a gyermeke jogszerűen belehalhat egy oltásba! Nem kell vizsgálni azt, hogy az oltásra kötelezett érdekében áll-e az oltás felvétele, állami érdekből és hatósági hanyagságból a gyermekek élete veszélyeztethető!” Emiatt az indítvány szerint a Kúria döntése sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot és az „emberi élethez és egészséghez való jogot”.
- [13] A Veszprémi Törvényszék 2.K.700.361/2023/14/II. számú ítélete alaptörvény-ellenességével összefüggésben arra hivatkozott, hogy „nem tett eleget a Kp. 85. §. (3) bekezdés a) pontja szerinti kötelezettségének, miszerint a bíróság hivatalból veszi

figyelembe a vitatott közigazgatási cselekmény semmisségi vagy törvényben meghatározott más érvénytelenségi okát, illetve az olyan lényeges alaki hiányosságot, amely miatt a közigazgatási cselekményt nem létezőnek kell tekinteni, s ennek megfelelően az elsőfokú hatóságot új eljárás keretében nem hívja fel az alperesi döntés megsemmisítésére". Az indítvány szerint a törvényszék figyelmen kívül hagyta a Hatóság által elkövetett jogszabálysértéseket, továbbá visszaélés-szerűen gyakorolta a bizonyítékok értékeléséhez való jogát, amely az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését sértette.

- [14] 2.1.2. Az indítvány az indítványozó2., vagyis a kiskorú gyermek tekintetében az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése, II. cikke, III. cikk (2) bekezdése, VII. cikk (1) bekezdése, XVI. cikk (1) bekezdése, valamint XX. cikk (1) bekezdése sérelmét jelölte meg.
- [15] Az Alaptörvény II. cikkének sérelmét abban látja az indítvány, hogy a bíróságok nem vizsgálták, hogy az oltás kötelezővé tétele az indítványozó2. érdekében áll-e? Az indítvány szerint lényeges kérdés, hogy az oltás elrendelése a gyermek érdekében áll-e. Ezzel összefüggésben az indítvány számos, interneten fellelhető statisztikai adatra is hivatkozott, arra vonatkozóan, hogy melyik évben, hány ember vesztette életét az oltások következtében. Ebből arra következtet, hogy a kötelező oltások jelenlegi rendszere alaptörvényt sértő, „így II. r. panaszos oltásra kötelezése is és az emberölés előkészületét követi el mindenki, aki megpróbál egy emberi élet kioltására alkalmas beavatkozásra kötelezni valakit!”
- [16] Azzal, hogy a korlátozottan cselekvőképes (15 éves) indítványozó2.-őt meghatározott oltások felvételére kötelezték, önrendelkezési jogát és emberi méltóságát is sértették. Az indítványozó2.-ben az a lelkiismereti meggyőződés alakult ki, hogy nem kíván semmilyen oltást felvenni. A kötelezés kimondásával sérült indítványozó2. önrendelkezési joga és emberi méltósága.
- [17] A törvényszék és a Kúria semmibe vette indítványozó2. azon akaratát, hogy „nem kér semmilyen oltásból”, amellyel súlyosan sértette az Alaptörvény VII. cikk (1) bekezdése szerinti lelkiismereti és vallásszabadságát, „annak megsértése útján pedig emberi méltóságát is”.
- [18] Azzal, hogy indítványozó2.-őt a kezelőorvosa javaslata ellenére oltásra kötelezték, arra hivatkozva, hogy a beoltása járványokat előzhet meg, az oltásra kötelező hatóság és az ügyben eljáró bíróságok orvostudományi kérdésben foglalnak állást, amellyel az Alaptörvény X. cikk (2) bekezdését sértették.
- [19] Az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdését az indítvány szövegszerűen ismertette, a XX. cikk (1) bekezdésével összefüggésben pedig „a Szegedi Törvényszék” és „Ítéletábra” döntésének alaptörvény-ellenességét állította (lásd: a 2024. október 15-én kelt indítvány 20. oldalát).

- [20] 2.2. Az indítványozók fentieken túl az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerint az Eütv. 42. § (1) bekezdés c) pontja; 57. § (2) bekezdése; 58. §-a; valamint 142. § (2) bekezdés aa) pontja alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését is kérték az Alaptörvény II. cikkének sérelmére hivatkozással. Az indítvány szerint senki nem kötelezhető arra, hogy potenciálisan halált okozó orvosi beavatkozásnak vesse alá magát, mivel nem létezik olyan közérdek, amely érdekében az élet elvétele szükséges és arányos lenne.
- [21] Végül az indítvány több nemzetközi egyezmény sérelmére is hivatkozott, így megjelölte az Európa Tanácsnak az emberi lény emberi jogainak és méltóságának a biológia és az orvostudomány alkalmazására tekintettel történő védelméről szóló, Oviedóban, 1997. április 4-én kelt Egyezményét; Az emberi jogokról és a biomedicináról szóló Egyezményt, valamint az Egyezménynek az emberi lény klónozásának tilalmáról szóló, Párizsban, 1998. január 12-én kelt Kiegészítő Jegyzőkönyve kihirdetéséről szóló 2002. évi VI. törvény (a továbbiakban együtt: Oviedo-i Egyezmény) 6. cikk 1. pontjának sérelmét, az Emberi Jogok Európai Egyezményének (a továbbiakban együtt: EJE) 3. és 4. cikkének sérelmét, valamint a Gyermek jogairól szóló, New Yorkban, 1989. november 20-án kelt Egyezmény (a továbbiakban: New Yorki Egyezmény) 3. cikk 1. pontjának, 6. cikkének, 24. cikk 3. pontjának sérelmét.
- [22] 3. Az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján megvizsgálva a befogadhatóság feltételeit, jelen ügyben a következőket lehetett megállapítani.
- [23] 3.1. Az indítványozók jogi képviselője a Kúria végzését 2024. május 27-én vette kézhez, alkotmányjogi panaszát pedig 2024. május 24-én – az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőn belül – nyújtotta be. Az indítványozó1. alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, az eljárásban felperesként vett részt, így érintettnek minősül, és jogorvoslati lehetőségeit kimerítette. Indítványozó2. kiskorú pedig az ügyben érintettnek tekinthető, mivel az őt érintő védőoltás beadására való kötelezés tárgyában indult az eljárás.
- [24] Az indítványozók panaszukban a Kúria felülvizsgálat befogadását megtagadó végzését és a Veszprémi Törvényszék 2.K.700.361/2023/14/II. számú ítéletét is támadták.
- [25] Az Alkotmánybíróság korábban már állást foglalt a tekintetben, hogy a Kúria felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzése a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek minősül, így a Kúria döntése megfelel az Abtv. 27. § (1) bekezdésben foglaltaknak, ezért alkotmányjogi panasszal támadható {lásd például: 3245/2019. (X. 17.) AB végzés, Indokolás [14]; 3188/2020. (V. 27.) AB végzés, Indokolás [11]}.

- [26] Az Ügyrend 32. § (5) bekezdése alapján a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi végzése alkotmányjogi panasszal az általános szabályok szerint önállóan is támadható. Ilyen esetben az Alkotmánybíróság a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi döntésén keresztül csak akkor vizsgálja az alapügyben hozott bírói döntést, ha a Kúria az alkotmányjogi panaszban sérelmezett, nem érdemi döntését mérlegelési jogkörben hozta meg. Az indítványozók a Veszprémi Törvényszék 2.K.700.361/2023/14/II. számú ítéletét külön alkotmányjogi panasszal nem támadták meg, ugyanakkor a Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdésére alapított döntése mérlegelési jogkörben hozott döntésnek minősül. Minderre tekintettel a Kúria végzése és azon keresztül a Veszprémi Törvényszék 2.K.700.361/2023/14/II. számú ítéletének állított alaptörvény-ellenessége is vizsgálható jelen eljárásban (lásd például: 3032/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [29]-[31]).
- [27] A Kúria mint felülvizsgálati bíróság végzésével szemben nincs helye jogorvoslatnak. Erre figyelemmel az indítvány e tekintetben megfelel a törvényi feltételeknek.
- [28] Az indítványozók zömében Alaptörvényben biztosított jogok sérelmére hivatkoztak, de állították az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése sérelmét is.
- [29] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésével kapcsolatban jelen ügyben is fenntartja a korábbi következetes gyakorlatát, miszerint e rendelkezés nem tartalmaz Alaptörvényben biztosított jogot (lásd például: 3401/2022. (X. 12.) AB végzés, Indokolás [8]), így érdemi vizsgálatra e tekintetben nincs lehetőség.
- [30] 3.2. Az indítványozók hivatkoztak az Oviedo Egyezmény, az EJEE, valamint a New Yorki Egyezmény rendelkezései megsértésére. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az Alaptörvény 24. cikk f) pontja, valamint az Abtv. 32. §-a alapján a jogszabályok nemzetközi szerződésbe ütközésének a vizsgálatára terjed ki a hatásköre, és arra is csak az Abtv. 32. § (2) bekezdésében meghatározott indítványozói kör indítványára.
- [31] Tekintettel arra, hogy az indítványozók az Abtv. 32. § (2) bekezdése alapján jogszabály nemzetközi szerződésbe ütközése vizsgálatának indítványozására nem rendelkeznek jogosultsággal, valamint figyelemmel arra is, hogy bírói döntések nemzetközi szerződésbe ütközésének vizsgálatára nincs az Alkotmánybíróságnak hatásköre, ezen indítványi elem érdemi vizsgálatára sem volt lehetőség.
- [32] 3.3. Az indítvány a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeit nem teljesíti.
- [33] A határozott kérelem követelménye az Alkotmánybíróság gyakorlatában magában foglalja, hogy az indítványnak egyértelműen elő kell adnia az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, továbbá indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével [vesd össze: Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pont]. „Az Alkotmánybíróság következetes

gyakorlata szerint pedig az indokolás hiánya {lásd pl.: 3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 3245/2016. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [10], [13]} az ügy érdemi elbírálásának akadálya” {lásd például: 3353/2019. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [21]}. Visszautasításra ad okot az is, ha az indítványozó érvelése nem tartalmaz alkotmányjogilag értékelhető indokolást. Az alkotmányossági összefüggéseket tehát be kell mutatnia az indítványozónak {lásd például: 3077/2020. (III. 18.) AB végzés, Indokolás [17]; 3022/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [18]-[19]}.

- [34] Az indítványozók mind az Abtv. 26. § (1) bekezdése, mind 27. § (1) bekezdése szerinti panaszukban valójában a hazai oltási rendszer, valamint az indítványozókat oltásra kötelező hatósági döntés kritikáját fogalmazták meg, javarészt az interneten elérhető statisztikai adatok alapján, valamint az Alkotmánybíróság releváns gyakorlatának kritikai bemutatásán keresztül.
- [35] Mindazonáltal a Veszprémi Törvényszék 2.K.700.361/2023/14/II. számú ítéletével nem az oltási kötelezettség megállapításának törvényessége tárgyában döntött, hanem arról, hogy a végrehajtás elrendelése törvényes keretek között történt-e (vö.: az ítélet [21]-[29] indokolási pontjaival)
- [36] Az indítvány nem tartalmaz arra vonatkozó indokolást, hogy a törvényszék végrehajtás törvényességét kimondó ítélete miért és mennyiben érinti az indítványban megjelölt alaptörvényi rendelkezéseket, egészen pontosan mivel okozzák azok sérelmét. Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben utal arra is, hogy az indítvány sok esetben olyan bíróságokat jelöl meg, amely szervek jelen ügy elbírálásában nem vettek részt (például az Szegedi Törvényszék és az „Ítéltőtábla”).
- [37] Az Abtv. 26. § (1) bekezdése megjelölésével az indítványozók több, Eütv.-beli rendelkezés alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérték, ugyanakkor nem fejtették ki, hogy az Eütv. rendelkezései miért okozzák a megjelölt alaptörvényi rendelkezések sérelmét. Ezzel összefüggésben arra is utal az Alkotmánybíróság, hogy az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerint az alaptörvény-ellenes jogszabály *alkalmazása* folytán bekövetkező Alaptörvényben biztosított jog sérelmére lehet hivatkozni. Megállapítható, hogy az Eütv. indítványban megjelölt rendelkezéseit az alapügyben eljáró egyik jogalkalmazó szerv sem alkalmazta döntésében. Mindezek alapján az Eütv. 42. § (1) bekezdés c) pontja; 57. § (2) bekezdése; 58. §-a; valamint 142. § (2) bekezdés aa) pontja alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítvány nem felel meg az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti feltételnek sem {lásd hasonlóan: 3331/2023. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [38]}.
- [38] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozók sérelmének lényege az életkorhoz kötött védőoltások kötelező jellege. Az Alkotmánybíróság a kötelező védőoltások alkotmányjogi vetületével részletesen foglalkozott 3080/2019. (IV. 17.) AB határozatában. A határozat rögzítette, hogy „[t]ekintettel a természettudományos előfeltevésekre, az [...] előírt, életkorhoz kötött védőoltások alkalmas és szükséges

eszköznek minősülnek egyfelől a gyermekek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődésének biztosításához, másfelől az egész társadalom fertőző betegségekkel, járványokkal szembeni védelméhez”. Az Alkotmánybíróság határozatában megállapította, hogy „az alkotmánybíróági eljárás során nem kérdőjelezhető meg, hogy a védőoltások (köztük az életkorhoz kötött védőoltások) az emberi szervezet fertőző betegségekkel szembeni ellenálló képességének fokozását és a fertőző megbetegedések elterjedésének megelőzését szolgálják. Tehát egyfelől az egyént (a gyermeket) védik a fertőzéstől, másfelől az egész társadalmat a járványok megjelenésétől”. Kimondta továbbá, hogy „az államnak akár a szülőkkel szemben is védelmeznie kell a gyermekek önálló érdekeit. Mivel a védőoltások az érintett egyén és a társadalom többi tagjának egészségét védik, a gyermekeknek érdekük fűződik ahhoz, hogy megkapják az életkorhoz kötött védőoltásokat. Továbbá a gyermekközösségek tagjainak érdekük fűződik ahhoz, hogy a közösség tagjai minél nagyobb számban legyenek immunizáltak” (lásd különösen: az Indokolás [41]–[43] bekezdéseit).

- [39] Az Alkotmánybíróság jelen alkotmányjogi panasz alapján nem látott okot a korábban tett elvi jellegű megállapításainak felülvizsgálatára; ellenkezőleg, kifejezetten megerősíti, hogy az alkotmánybíróági eljárás során nem kérdőjelezhető meg, hogy a védőoltások (köztük az életkorhoz kötött védőoltások) az emberi szervezet fertőző betegségekkel szembeni ellenálló képességének fokozását és a fertőző megbetegedések elterjedésének megelőzését szolgálják. Tehát egyfelől az egyént (a gyermeket) védik a fertőzéstől, másfelől a gyermeket körülvevő kisebb közösséget, valamint az egész társadalmat a járványok megjelenésétől {3080/2019. (IV. 17.) AB határozat, Indokolás [43]}.
- [40] Összefoglalva: jelen esetben az indítványozók nem fejtették ki, hogy a megjelölt Alaptörvényben biztosított jogok sérelme miben áll. Ezért az indítvány kapcsán azt kellett megállapítani, hogy az indítványozók nem hivatkoztak olyan pontosan körülírt, releváns alkotmányjogi érvekkel alátámasztott alaptörvény-ellenességre, amelyet az Alkotmánybíróság érdemi vizsgálat tárgyává tehetett volna. A felhívott alaptörvényi rendelkezések alkotmányjogilag értékelhető indokolás hiányában nem támasztották alá a Kúria Kfv.V.37.145/2024/2. számú végzésének, a Veszprémi Törvényszék 2.K.700.361/2023/14/II. számú ítélete, valamint az Eütv. 42. § (1) bekezdés c) pontjának; 57. § (2) bekezdésének; 58. §-ának; valamint 142. § (2) bekezdés aa) pontjának aggályosságát. Az indítvány ezért nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjának.
- [41] 4. A fentiek szerint az Alkotmánybíróság nem talált olyan okot, amely indokolta volna az indítvány befogadását és annak érdemi elbírálását, ezért azt az Abtv. 56. § (1)-(3) bekezdése alapján eljárva, az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja alapján, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés h) pontja szerint visszautasította.

Budapest, 2025. június 17.

*Dr. Patyi András s. k.,*  
tanácsvezető alkotmánybíró

*Dr. Horváth Attila s. k.,*  
alkotmánybíró

*Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,*  
előadó alkotmánybíró

*Dr. Lomnici Zoltán s. k.,*  
alkotmánybíró

*Dr. Szabó Marcel s. k.,*  
alkotmánybíró